

براتب و مواد قانونی که بدانها اشاره شد و همچنان که از متن ماده ۳۷۹ نیز استنباط میشود ادعای جعلیت را در مراحل نخستین و پژوهشی البته در فرصت و موعده قانونی مندرج در ماده ۲۰۱ فقط میتوان نمود .

تصور می‌رود قید کلمه (مراحل) و سپس عنوان (نخستین و پژوهش) در ماده ۳۷۹ موجب گردیده که بعضی از محاکم دچار این اشتباه عظیم بشوند که در غیر از مواعده مقرر در قانون باین ایراد ترتیب اثر بدهند زیرا ظاهراً نخستین و پژوهش دو مرحله بیش نیست و عنوان مراحل در آن مورد صحیح بنظر نمی‌رسد و حال آنکه يك توجه كوچك این معمای ظاهری را حل میکند زیرا نخستین و پژوهش از دو مرحله بیشتر است باین معنی دعاوی پس از نقض تمیزی بمرحله پژوهش بر میگردد که مواد ۵۷۱ تا ۵۷۷ از قانون آئین دادرسی مدنی ناظر بهمین معنی است

مراتب فوق استنباط این جانب نسبت بادعای جعلیت نسبت بمستندطرف و مواعده قانونی این ایراد است و از آقایان همکاران محترم تقاضا مینمایم چنانچه از مواد قانون آئین دادرسی مدنی در این باب استنباطاتی دارند یا تصریحات قانونی بنظرشان می‌رسد برای استفاده خوانندگان در مجله کانون درج فرمایند .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

جلال حراری

چند مثال از اجرای ماده ۷

قانون جلوگیری از قاچاق در آبادان

ماده ۷ قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوبه ۱۳۱۲/۲۹/۱۲/۱۳۱۲ حکم می‌کند تا متهم تمام جریمه را که از او مطالبه شده نپرداخته باید باز داشت بماند - فرضاً خواست برای برائت خود بدادگاه شکایت کند یا باید در بازداشت

باقی بماند یا کلیه وجه را تودیع کند در صورتیکه ماده ۱۲۹ قانون جزا حتی در امور جنائی هم اجازه استخلاص متهم را با قید کفیل داده است - گرچه ماده ۱۳۰ مکرر همان قانون بازداشت متهم جنائی را تجویز نموده ولی تجویز غیر از ایجاب است .

در هر حال مسلم است قاچاق از امور جنحه محسوب است و فرضاً هم از جنحه های مهم و یا جنایت باشد باز هم دلیل این نیست که متهم بآن حتماً یا باید بازداشت شود و یا کلیه وجهی را که از او مطالبه شده تودیع کند . قانون باید منافع اکثریت جامعه را تامین نموده و با شرائط زمان و مکان تناسب داشته باشد - از آنجائیکه برای کاشفین جرم قاچاق سهمی قانون گذار معین کرده اشخاص از نقطه نظر شخصی از گزارش غیر واقع امتناع ندارند لذا اکثر اتفاق افتاده که گزارشها با واقع تطبیق نمی کنند و متهمین بقاچاق در محاکم براءت حاصل میکنند و از آنجائیکه ملائت کافی هم متهمین ندارند که وجه مورد مطالبه را تامین نمایند از این روتا پرونده مرحله پژوهشی را طی کند در بازداشت باقی میمانند و این امر اجعاف و بلکه ظلم فاحش است که هر چه زودتر باید اقدام برای رفع آن بوسیله اصلاح ماده نامبرده بشود . همکاران عزیز البته مانند اینجانب بارها مواجه شده اند با وقایعی از قبیل آنچه ذکر شد که برای مثال سه قضیه را در ذیل برای توضیح امر بنظر خوانندگان گرامی میرساند .

(۱) آقای ع در سال ۱۳۱۵ متهم بقاچاق مقداری پوست شد ده هزار ریال از او جرم خواستند وجه را تودیع نمود در سال ۱۳۲۶ یعنی ۱۱ سال بعد که پرونده مرحله فرجامی را به پایان رسانید آقای ع توانست پس از هزینه زیادی بالاخره که در تمامی مراحل تیرمه شده بود وجه و در ا مسترد نماید حال اگر وجه را ودیعه نکرده بود چه میشد ؟ و نیز سود آن وجه را ملاحظه کنید .

(۲) - آقای خ دارای ماشین آبی بود که بین کویت و آبادان مسافر حمل و نقل میکرد آخرین سفری که با آبادان آمد نرسیده بابادان انجن عیبی پیدا کرد که ناگزیر از توقف در همانجا شد و برای گزارش بگمرک

آبادان آمد در خلال آن مأمور شط گزارش بداره گمرک آبادان داد که خ در ماشین خود مقداری زیادی اجناس قاچاق از کوبیت آورده و در محل که متوقف است آنها را هنوز پیاده نکرده مأمورین اداره در محل رفته و چیزی کشف نکردند بعنوان اینکه قبل از ورود مأمورین جنس پیاده و اخفا شده است بمجرد ورود خ در گمرک مطالبه ریال بعنوان جریمه از او شده چون فاقد این وجه بود فوراً مورد بازپرسی و بزه قرار گرفته و با اینکه هیچ چیزی از او کشف نشده بود صرفاً باستناد گزارش مأمور شط بجرم تشخیص و روانه زندان عمومی شد اینجانب بوکالت از او از دادگاه حکم برائت او را خواستار شد پس از چند جلسه رسیدگی که منجر بحکم بیگناهی موکل گردید اداره گمرک با اینکه هیچ دلیلی بر مقصر بودن متهم نداشت از حکم مزبور بژوئش خواست پرونده با متهم باهوازا اعزام و خلاصه بعد از ۱۱ ماه که آزاد شد بواسطه اینکه حکم دادگاه آبادان استوار گردیده بود ماشین آبی و نخلستان و خانه خود را از دست داده بود زیرا که برای هزینه زندگانی دو زن و ۵ فرزند در مدت ۱۱ ماه بازداشت سرپرست آنها و نداشتن ممری بالاخره آنها را فروختند و از دست دادند - اگر ممکن بود بوسیله سپردن کفیل از ابتدای امر آزاد شود این خسارات بر او وارد نمیگردید .

(۳) مثال سوم - الف با ۹ نفر دیگر متهم بارتکاب قاچاق شدند الف و یک نفر دیگر مرا وکالت دادند که تقاضای برائت آنها را از دادگاه بنمایم با مراجعه به پرونده امر کوچکترین اماره و قرینه‌ای علیه این دو نفر ندیدم پس از قبول وکالت و تقدیم دادخواست موکلین که وجه مورد مطالبه گمرک را نمی توانستند تودیع نمایند در زندان ماندند - یکی از آن دو نفر پس از دو ماه زندانی در هوای سوزان آبادان و اینکه معلوم نبود کی پرونده آنها به نتیجه قطعی خواهد رسید به تنگ آمده تقاضای اقساط کرد گمرک موافقت کرد آن بیچاره مجبور شد از تقاضای برائت خود از دادگاه صرف نظر کرده استرداد دادخواست را نمود و پولی را که حقاً بدهکار نبود اقساطاً بگمرک پرداخت و آزاد شد ولی - الف که قدرت مالی نداشت بتقاضای خود باقی ماند ولی پس از ۱۵ ماه که در دو مرحله برائت حاصل نموده بود عاقبت با تنی

رنجور که معلول بیری - فقر - و مساندن در زندان عمومی در این مدت بود آزاد شد .

آقای خویشیاری باز پرس دادسرای اهواز

سئوالات قضائی

- ۱ - از متهمانی که سنشان میان ۱۲ و ۱۵ است تأمینیه که بزندانیه شدن آنان منتهی شود میتوان گرفت ؟
- ۲ - در باره متهمان بارتکاب قاچاق کسه ۱۲ تا ۱۵ ساله هستند بتقاضای ادارات وصول در آمد دولت میتوان قرار باز داشت بدل از جریمه صادر کرد ؟
- ۳ - آیا قانون جدید تبدیل کیفر یکروز زندان به پنجاه ریال جزای تقدی شامل ماده هفت قانون کیفر مرتکبین قاچاق نیز هست ؟
- ۴ - آیا ماده ۹ قانون کیفر تشدید رانندگان فقط مشمول راننده بدون گواهی نامه رسمی است یا آنکه راندن کامیون و اتوبوس با گواهی نامه پایه ۲ همگانی و راندن اتومبیل کرایه با گواهی نامه پایه ۲ شخصی نیز مشمول آن ماده است ؟
- ۵ - آیا اجرای ماده ۲ قانون لزوم ارائه گواهی نامه پزشک قبل از ازدواج مصوب آذر ۱۳۱۷ بجلوگیری از انتشار بیماریهای خانمانسوز مقاربتی کمک نمیکند ؟ چرا این قانون که امکان اجرایش با اجرای قانون ازدواج یکسان است تاکنون مورد اجرا قرار نگرفته است ؟
- ۶ - آیا وزارت دادگستری بفکر آن هست بوضع پراکنده قوانین سروصورتی دهد ؟